

ben a városi üzemek költségvetését jóváhagyja, felhívja azonban a várost, hogy a lehető leg-
rövidebb időn belül állíttassa össze a kisvasut
költségvetését, mivel ez sem a költségvetés
bevételei, sem a kiadási rovatában nem sze-
repel és azt sürgősen terjessze fel hozzá.

A belügyminiszter rendelete — mint emli-
tettük — nagy konsternációt keltett a város-
házán. Az illetékesek a végbevitt változtatá-
sokat teljesen indokolatlannak, a zöld aszta-
lok mellett tájékozatlanul, a város ügyeinek
ismerete nélkül végzett változtatásoknak tart-
ják. Különösen a pótdó kulcsának leszálli-
tását sérelmezik.

— Ugy látszik, az a miniszteri számtiszt,

aki átrevideálta a költségvetést, nem tudja,
hogy Szegeden az uccák kétharmada köve-
zetlen és hogy a külvárosrészek most követelik
a csatornázást és a világitást — mondotta in-
formátorunk —. Utóvégre azt is megtehették
volna, hogy az összes kiadásokat eltörlik, a
mely esetben a város polgárai között feloszt-
hattuk volna a város minden bevételeit. Meg-
felelő jövedelem nélkül nem elégíthetjük ki
a lakosság igényeit.

A városházán arról is beszélnek, hogy a
polgármester, aki megkezdte szabadságát, ha
értesül a belügyminiszter rendeletéről, bizo-
nyára hazajön, hogy összehívassa ebben az
ügyben a rendkívüli közgyűlést.

nak sikra existenciájuk megvédéséért.

Az adó sok, a termelést drágító bankkamat
magas, a bankok, kartellek nyeresége nagy, de a
munkások, alkalmazottak fizetése túlalacsony
mindaddig, míg a fizetéseket az árakkal össze-
hangba nem hozzák, tarthatnak itt ankétot min-
den órában, a fogyasztás nem emelkedik s így
természetesen az árak is magasak lesznek.
Ezeket a szavakat mindig s mindenhol elmond-
juk addig, míg mindenki ebben az országban
megérti majd, hogy a forgalom elve: nagy fo-
gyasztás, kis haszon!

Berényi Nándor.

Az olvasó rovata

Piaci dolgok.

Tekintetes Szerkesztőség! »Piaci dolgok« c.
men Weber Arthur ur által irt cikkekre vonat-
kozólag a »Szegedi piaci árusok egyesülete«
felkéri a t. Szerkesztőséget az alábbiak közzé-
tételére:

Weber ur nincs tisztában a helyzettel. Ő a
piaci árusokban szeretné feltalálni a mai drá-
gaság okát. Ebben Weber ur csalódik. A mai
drágaság okát elsősorban az időjárásban kell
keresnünk. A szárazság okozta rossz termés
következménye általában az élelmiszerek drá-
gasága. Másodsorban úgy a termelők, mint
a piaci árusok különféle adóknakkal (kere-
sleti adó, jövedelemadó, forgalmi adó, helypénz
és vám) olyannyira meg vannak terhelve, hogy
maholnap kényszerülve lesznek iparukat fel-
hagyni. Weber urnak azon állítása, hogy a
vevőközönség a termelőktől olcsóbban vásárol,
mint a piaci árusoktól, nem fedi a valóságot,
mert több száz és száz esetben bebizonyult,
hogy a piaci árus, amennyiben a termelőtől
összes áruit megveszi, leőri az árakat s így
a vevőközönség kicsinyben olcsóbban szerez-
heti be szükségletét, mint a termelőtől.

Weber ur felhossa, hogy a burgonya 80
százalékkal drágább, mint a fővárosban. Ez
megfelel a valóságnak. Elfelejtette azonban
Weber ur, hogy a Nyírség mily távol van Sze-
gedtől s mennyivel volt mindig drágább a
valódi rózsaburgonya a vidéki, silányabb bur-
gonyánál, de azt sem tudja, hogy a főváros
az élelmiszerek szállításánál az államtól ked-
vezményben részesül, amit Szegednek az ál-
lam többszöri kérelmezés ellenére sem adott
meg. Szegedi piaci árusok egyesülete Pirich
János elnök, Buda Viktor titkár.

Miért nincs nyitva vasárnap a menetjegyiroda?

Tekintetes Szerkesztőség! Méltóztassék a
»köz« érdekében nb. lapjában alázatos soraim-
nak helyt adni. Mig a menetjegyiroda a Bank-
egyesület helyiségeiben volt, vasárnapon is
meg lehetett váltani a menetjegyet és nem hi-
szem, hogy ilyenkor az illető tisztviselő saját
diligenciájából volt hivatalában, mert a heti
robotolás után bizonyára neki is jól esett
volna a pihenés.

Vasárnap reggel többen jegyet akar-
tunk váltani, de az új helyiségben a menet-
jegyiroda zárva volt! Tehát úgy látszik, csak
hétköznap gondolkodnak az utasok kényelmére,
ünnepeken nem időzhet tovább a közönség
családjánál! Azt azonban megkívánhatná a
közönség, hogy az új menetjegyiroda ezt a
körülmenyt tudassa, mely esetben mindenki
már az előző nap válthatná meg jegyét, ha
ez a modern városnak egyáltalában megfelel!
Kiváló tisztelettel P. L.

Kérdést intéztünk ebben az ügyben a Ma-
gyar-Olasz Bankhoz, ahol most a menetjegy-
iroda van és a következő felvilágosítást kap-
tuk: Amikor a bank a menetjegyirodát át-
vette, úgy szeretett volna berendezkedni, hogy
vasárnap délelőtt is lehessen jegyet váltani.
A budapesti központ azonban ehhez nem jár-
ult hozzá. Egyébként is méltányos, hogy az
a magántisztviselő, aki egész héten dolgozik,
vasárnap teljes munkaszünetet kapjon. Így
a menetjegyiroda csak hétköznapokon van
egész nap nyitva, ünnepeken délelőtt ki-
lenctől tízenegyig, vasárnap azonban egész
nap zárva van.

Négy kisdíák hősiess küzdelme az öngyilkosjelölt öreg csizmadiával.

20—20 pengő jutalom az életmentésért.

(A Delmagyarország munkatársától.) Még
husvétkor történt, hogy egy öreg makói csiz-
madiamester elhatározta, hogy öngyilkos lesz.
Öngyilkosságát úgy akarta végrehajtani, hogy
beutazott Szegedre, kiment a Boszorkánysziget
tájékára és itt akart a Tiszába beugrani.
A különös viselkedésű öreg ember öngyilkos-
sági kísérletére figyelmes lett négy kis diák,
akik éppen kalandos kirándulásra szövetkez-
tek és úgy tervezték, hogy a szerb határig
kóborolnak el.

A négy kis diák amikor észrevette az öreg
ember szándékát, visszafordult és csuszva kö-
zelítették meg a partot. Az öngyilkosjelölt
öreg ekkor már mind beljebb hatolt a vízbe.
Az ár már el is kapta, amikor a négy kis
diák akcióbba lépett. Egyikük gyorsan zseb-
kést kapott elő. Pillanatok alatt nagycsomó
füzfavesszőt vágott le, amiből valóságos köte-
let fontak össze. A fűzfakötél segítségével
ereszkedtek be a vízbe és mintegy 10—15 mé-

tert haladva sikerült is a már fuldokló ön-
gyilkosjelölt kezét elkapni.

Ekkor azonban a fűzfakötél hirtelen elszak-
adt. A négy kis diák azonban nem vesztette
el lélekjelenlétét. Uszni jól tudtak. A hideg
áradó víztől sem ijedtek meg. Egymás kezét
szorosan megfogták és úgy húzták ki az el-
alélt embert a partra. Utána mesterséges lég-
zést alkalmaztak, majd értesítették a mentő-
ket, akik az öngyilkosjelöltet beszállították
a kórházba.

A négy kis diákgyereket bátor tettükért a
rendőrség kitüntetésre terjesztette fel a bel-
ügyminiszterhez. Kedden délelőtt azután meg-
érkezett a belügyminiszter rendelkezése. A
bátor életmentőket, akik életük veszélyezteté-
sével mentették ki a vízből a makói csizma-
diát, 20—20 pengő jutalomban részesítette. A
négy életmentő kis diák névszerint Budner
Károly, Várkonyi Tibor, Szágen Ferenc és
Kreplő Ernő a reálgymnázium tanulói.

Miért nem segít a drágasági ankét.

A háboru befejezése óta a világot ankétláz fogta
el. Ankét ankétot követ, ami annak a jele, hogy
a világ szervezete beteg s igit kezdenek rá gyógyító
írni találni. Ezt igen sokszor meg is találják, csak
az a baj, hogy nem alkalmazzák. Azt hiszik, elég
a bajokra rámutatni s azok aztán rögtön meggyó-
gyulnak.

Igy akarják a mi legújabb bajunkat, a drágasá-
got is meggyógyítani. Ankétokat tartanak most
már az egész országban szerteszét, mindenki el-
panaszolja baját s azután szépen hazamegy azzal
a tudattal, hogy a többi majd meggyógyul.

A termelő, gyáros, kereskedő, iparos mind ab-
ban látja a baj gyökerét, hogy magas és sokféle az
adó, ezt le kell szállítani s ha ez megtörténik,
ugy sokkal olcsóbban élünk s tejjel-mézszel bíró
Kánaán leszünk megint.

Szerintem nem ez a drágaság egyedüli oka.
Igaz, hogy sohasem voltunk adószertető nép, de
ami sok, az mégis csak sok. Az ipari és nyers-
terményeket közvetve és közvetlenül drágító sok
mellékköltségen kívül a dráguláson igen nagy
szerepet játszik a lecsökkent fogyasztóképesség.
Igen csodálatos, hogy az a sok polgári közgaz-
dász, aki a drágulást megállítani s az árakat csök-
kenteni szeretné, erre még soha rá nem muta-
tott, holott tudhatná, hogy a legelélmibb dolog,
amit iparosnak, kereskedőnek tudni kell, hogy
a fogyasztóképesség a termelést növeli, a nö-
vekvő termelés pedig az olcsóbb árakat hozza
magával.

Dálnoki-Kovács indexszáma szerint 18.540, a Szak-
szervezeti Értesítő szerint 18.352 a lakbérnélküli
indexszám június végével. Ez azt jelenti, hogy
ami békében egy koronába került, az ma 18.500
papirkorona. Hány munkás és tisztviselő kap ma
békebeli egykoronás keresetért 18.500 papirkor-
onát? Itt tessék a drágaság gyökerét keresni,
hogy akinek nincs elegendő keresete, az nem
vásárolhat, igényeit kénytelen a legminimálisab-
ra lecsökkenteni. Azok pedig, akik abból éltek,
hogy az ország népének nagyobb részét kitevő
kisembereknek eladtak, megszaporodott számuk mel-
lett kénytelenek megelhetésüket és költségeiket a
kiseb fogyasztásból előteremtteni.

Hibábaló a sok beszéd és nagy lármával beha-
rangozott közmunka akkor, ha oly alacsonyok
a bérek, hogy vásárolni nem tudunk. Tessék vé-
gigjární a gyárakat, üzleteket, irodákat s adó-
kat szerezni arról, hogy a havi másfél—kettő-

millió koronás, vagy háromszáz—négy-százezer ko-
ronás heti bérekből hogyan élnek meg család-
dok akkor, mikor egy ötfu család minimális
szükséglete 850.000 korona hetenkint.

Hacsak a legutóbbi időket nézem magánalkal-
mazotti szempontból, akkor megint csak azt kell
megállapítanom, hogy azok, akik mindenáron a
drágaságot akarják letörni, a fogyasztóképtelensé-
get s ezzel megint az árak emelkedését mozdították
elő azzal, hogy a múlt év augusztusa óta beállott
mintegy 15 százalékos drágulást alkalmazottak fi-
zetésénél egyáltalán nem vették figyelembe s egy-
két cégtől eltekintve a fizetések a régiak maradtak,
ha ugyan a tetejébe még le nem szállították. Ez
nem jelent mást, minthogy a fizetések 15 százalé-
kal csökkentek. Mi történt tehát? A vásárlóerő
megint kisebb lett s a gyáros, kereskedő, ipa-
ros, termelő megint kevesebbet tud eladni.

Ezek a dolgok indították a magántisztviselők
szövetségét arra, hogy Budapesten nagygyűlést
tartson, amelyen a következő határozati javasla-
tot fogadták el:

— A magántisztviselők tiltakozó gyűlése meg-
állapítja, hogy a folyó évben teljesen stabil pénz
mellett mutakozó drágaság okai a pengőszorzo-
szám helytelen megállapításában, az állami és
községi tulajdonzatokban és a nyereszkeskedés túlhaj-
tottságában keresendők. Az első kettőért a kor-
mány, illetve a törvényhatóságok, a harmadikért
az ipari és kereskedelmi vállalkozás felelős, a
mely rendszerré tette a kis forgalom, nagy ha-
szon elvét.

— A jelenlegi ártérboly és profitdüh tulajdonké-
peni kiinduló pontja a fogyasztóképességnek a
szánálással kapcsolatos tervszerű lerontása, ame-
lyet a kormány most betetőzni készül a lakások
szabad fölmondásának visszaállításával. A nagy-
gyűlés megállapítja, hogy nagy fogyasztás mellett
kis haszonnal is be lehet érni, az összezsugoro-
dott fogyasztás azonban magában hordozza az
uzsoraárakat. Megállapítja, hogy minél magasabb a
lakbér, annál kisebb a kenyér, végül leszögezi,
hogy a mai állapotok földézésében a dolgozó
munkások és tisztviselők teljesen ártatlanok.

— A túrhatalom és indokolatlan drágaság egyet-
len közérdekű ellenszere a fizetések megfelelő
fölemelése. A nagygyűlés felhívja az ország ma-
gántisztviselőit, hogy a Magyarországi Magántiszt-
viselők Szövetsége zászlaja alatt zárt sorokban,
szolidáris akaráttal és a régi lendülettel szállja-